

วันแพร์ธรรมสากล

วันอาทิตย์ที่ 24 ตุลาคม ค.ศ. 2021

“เราจាเป็นต้องพูด

ถึงสิ่งที่ได้เห็นและได้ยินมา” (กจ 4:20)

*“We cannot but speak about what
We have seen and heard”*

“ความเป็นเอกภาพ การมีส่วนร่วม และมั่นคงิ เผื่อภ้าไวไปด้วยกัน”

การใช่กุลงกานในวันอาทิตย์แพร์ธรรมสากล เป็นส่วนหนึ่ง
และสำคัญของการมีส่วนร่วมในงานประกาศข่าวดี
ขอเชิญพี่น้องคริสตชนไทยกว้างน้ำและร่วมกิจกรรม
เพื่อสนับสนุนงานแพร์ธรรม ได้ที่วัดคากอสิกทุกแห่งทั่วประเทศไทย

วันแพร่ธรรมสากล วันอาทิตย์ที่ 24 ตุลาคม 2021

“เราจำเป็นต้องพูดถึงสิ่งที่ได้เห็นและได้ยินมา” (กจ 4.20)

พื้นอองคริสตชนชาวไทยที่เคารพรักในพระคริสตเจ้า

วันแพร่ธรรมสากลที่นำพาคริสตชนคนออลิกหัวใจให้เป็นหนึ่งเดียวกันในความเชื่อในพิธีบูชาขอบพระคุณของวันอาทิตย์ ไตรตรองถึงกระแสเรียกของศีลล้างบาป ซึ่งทำให้เราเป็นธรรมทูตผู้ประกาศข่าวดี ผ่านทางการภาวนา การมีส่วนร่วมในพิธีบูชาขอบพระคุณ และโดยการบริจาคเงินถุงทานเพื่อช่วยเหลืองานแพร่ธรรมหัวใจ

เราได้รับเรียกให้ประกาศถึงสิ่งที่เราได้เห็นและได้ยินมา พั้นธกิจการแพร่ธรรมเป็นสิ่งเชื่อมโยงกันอย่างใกล้ชิดกับความรักของพระคริสตเจ้า พระผู้ทรงรักเรา ก่อน การแพร่รับbad ของไวรัสโคโรนา มีผลกระทบต่อมนุษย์ทุกคน แต่การประทับอยู่และประเมิตตาของพระคริสตเจ้าได้นำมาซึ่งความหวังและความบรรเทาใจต่อโลกที่เปราะบางของเรา เราแต่ละคนเป็น “ธรรมทูตแห่งความหวัง” ในโลกที่กำลังต้องการความเมตตา ความเสียสละ การแบ่งปัน และความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน การเจริญชีวิตด้วยความกตัญญูต่อพระเจ้า นี้คือพั้นธกิจที่คริสตชนทุกคนได้รับ และพระเจ้าได้ทรงประทานพระหราชาให้แก่เรา ในทุกแห่งที่เราดำเนินชีวิต

“ในช่วงเวลาของการแพร่รับbad นี้ เมื่อต้องสวมหน้ากาก การแสดงความ愉悦เมย และไม่สนใจ ในเชิงของการรักษาจะะยะห่างทางสังคมเพื่อสุขภาพที่ดี จึงมีความจำเป็นเร่งด่วน สำหรับพั้นธกิจแห่งความรักเมตตา เป็นโอกาสสำหรับการพบปะ ดูแล และให้กำลังใจ” แม้ในท่ามกลางวิกฤตที่กำลังเกิดขึ้นอย่างหนักในทุกประเทศ ให้เรามีความเชื่อและกล้าที่จะ ก้าวผ่านความกลัว หยิบยื่นความช่วยเหลือให้เพื่อนพี่น้องที่อยู่รอบข้าง ตามความสามารถ และกำลังของเรา เป็นโอกาสให้เราเป็นธรรมทูตผู้ประกาศความรักของพระเจ้าให้กับพี่น้อง ที่ยังไม่รู้จักพระเจ้าได้ดีที่สุด

ขอพระแม่มารีย์มารดาแห่งธรรมทูต โปรดเสนอวิกวอนเพื่อเราทุกคนให้มีสุขภาพแข็งแรง ปลอดภัยจากโรคระบาด มีความเชื่อมั่นคงพร้อมที่จะประกาศความรักของพระเจ้า ไปยังพี่น้องที่ยังไม่รู้จักพระองค์

คุณพ่อไตรรงค์ มูลตรี, TMS

ผู้อำนวยการสมณองค์กรสนับสนุนงานแพร่ธรรมในประเทศไทย

สาส์นของสมเด็จพระสันตะปาปาfrangchis

สำหรับ

วันแพร่ธรรมชาติ 2021

“เราจำเป็นต้องพูดถึงสิ่งที่เราได้เห็นและได้ยินมา” (กจ 4.20)

พื่นด้วยหูที่รัก

เมื่อเราได้มีประสบการณ์กับพลังแห่งความรักของพระเจ้า และรับรู้ถึงความเป็นบิดาในชีวิตส่วนตัวและในชุมชนของเรา เราจึงอดไม่ได้ที่จะประกาศและแบ่งปันสิ่งที่เราได้เห็นและได้ยิน ความสัมพันธ์ของพระเยซูเจ้ากับบรรดาศิษย์ และพระธรรมชาติ ความเป็นมนุษย์ของพระองค์ ดังที่ทรงเผยแพร่แสดงให้เราเห็นในธรรมล้ำลึกของการรับสภามนุษย์ของพระองค์ พระวารสารและธรรมล้ำลึกปั๊สกาแสดงให้เราเห็นถึงขนาดที่พระเจ้าทรงรักความเป็นมนุษย์ของเรา และทรงทำให้ความสุขและความทุกข์ ความหวัง และความกังวลของเราเป็นของพระองค์ (เทียบ GS 22) ทุกสิ่งที่เกี่ยวกับพระคริสตเจ้าเตือนเราว่าพระองค์รู้จักโลกของเราเป็นอย่างดี และโลกจำเป็นต้องได้รับการไถ่กู้ และเรียกร้าให้มีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในพันธกิจนี้ “จงไปตามทางแยกพบที่ได้ก้ามจงเชิญมาในงานวิวาห์เกิด” (มธ 22.9) ไม่มีครุฑากيدกัน ไม่มีครัวต้องรู้สึกถูกห่างเหิน หรือถูกกลบออกจากความรักที่เมตตาฯ

ประสบการณ์ของบรรดาอัครสาวก

ประวัติความเป็นมาของการประกาศข่าวดีเริ่มต้นด้วยความปราณາอันแรงกล้าขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่จะเรียกและเข้าสู่การสนทนากับมนตริกับทุกคน ดังที่พวากษาเป็น (เทียบ ยน 15.12-17) บรรดาอัครสาวกเป็นคนกลุ่มแรกที่บอกเราเรื่องนี้ พวากษาจึงได้แม้กระทั้งวันและชั่วโมงเมื่อพวากษาพพระองค์ครั้งแรก “ขณะนั้นเป็นเวลาประมาณบ่ายสี่โมง” (ยน 1.39) การมีประสบการณ์เรื่องมิตรภาพกับองค์พระผู้เป็นเจ้า การเฝ้าดูพระองค์รักษาคนป่วย รับประทานอาหารกับคนบาป ให้อาหารคนหิวให้ กิจกรรมคนที่ถูกทอดทิ้ง สัมผัศคนโรคเรื้อรัง ระยะถึงคนขัดสน นำเสนอแนวทางแห่งความสุขแท้จริง และการสอนในรูปแบบใหม่ที่เปลี่ยนด้วยคำน้ำใจ ทึ่งเครื่องหมายที่ไม่ลบเลือนไว้ให้พวากษา สร้างความประหลาดใจให้กับพวากษา ความยินดีที่ยิ่งใหญ่และ

ความรู้สึกขอบคุณอย่างสุดซึ้ง ประกาศกเยาวเมีย์อธิบายว่าประสบการณ์นี้เป็นหนึ่งในการรับรู้ที่ยิ่งใหญ่ถึงการประทับอยู่ขององค์พระผู้เป็นเจ้าในหัวใจของเรา ผลักดันเราสู่การแพร่ธรรม โดยไม่คำนึงถึงการที่จะต้องเสียสละและความเข้าใจผิดที่อาจจะเกิดขึ้นได้ (เทียบ ยrm 20.7-9) ความรักขับเคลื่อนอยู่เสมอ และเป็นแรงบันดาลใจให้เราแบ่งปันข่าวดีที่น่าอัศจรรย์ใจและเต็มไปด้วยความหวัง “เราพบพระเมสสิยาห์แล้ว” (ยน 1.41)

ในองค์พระเยซูเจ้า เราได้เห็น ได้ยิน และมีประสบการณ์ว่าสิ่งต่างๆ อาจแตกต่างกัน แม้ในขณะนี้ พระองค์ได้เปิดอนาคต เตือนให้เรานึกถึงมิติสำคัญของมนุษยชาติที่มักถูกลืม กล่าวคือ “เราถูกสร้างขึ้นมาเพื่อบรรลุความสมบูรณ์ได้ด้วยความรักเท่านั้น” (ทุกคนเป็นพี่น้องกัน 68) อนาคตที่ปลูกเร้าความเชื่อที่สามารถสร้างแรงบันดาลใจให้เกิดความคิดริเริ่มใหม่ๆ และสร้างชุมชนชายและหญิงที่เรียนรู้ที่จะยอมรับความอ่อนแอกองตนเองและของผู้อื่น ส่งเสริมความเป็นพี่น้องและมิตรภาพในสังคม (เทียบ ทุกคนเป็นพี่น้องกัน 67) ชุมชนของพระศาสนจักรแสดงให้เห็นความรุ่งโรจน์ ทุกครั้งที่ระลึกถึงด้วยความขอบคุณที่พระเจ้าทรงรักเราอ่อน (เทียบ 1 ยน 4.19) “ความรักด้วยความสมัครใจขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่มีต่อมนุษย์ ทำให้เราต้องประหลาดใจ อัศจรรย์ใจ เพราะโดยธรรมชาติแล้วเราไม่อาจมีสิทธิหรือบังคับได้ ... ด้วยบริบทนี้ท่านนั้นอัศจรรย์แห่งการให้เปล่า พระพรที่ให้เปล่าแห่งการมอบพระองค์เอง จึงเป็นบาน และความร้อนรนในงานธรรมทุกด้วยไม่อาจเกิดขึ้นได้ด้วยเหตุผลหรือการคิดคำนวณ การอยู่ใน “สถานภาพของการแพร่ธรรม” ต้องได้รับการไตร่ตรองด้วยความรู้สึกขอบพระคุณ” (สาส์นของสมเด็จพระสันตะปาปาถึงสมณองค์กรสนับสนุนงานแพร่ธรรม 21 พฤษภาคม 2020)

ถึงกระนั้น สิ่งต่างๆ ก็ไม่ง่ายเสมอไป คริสตชนกลุ่มแรกเริ่มชีวิตแห่งความเชื่อท่ามกลางความขัดแย้งและความยากลำบาก ประสบการณ์ของการถูกทำให้เป็นคนชั่ยของและภัยจากชาวก รวมกับการต่อสู้ทั้งภายในและภายนอกที่ดูเหมือนจะขัดแย้งและแทรกซึ้งลงล้ำสิ่งที่พวกเขารู้สึกและได้ยิน แต่แทนที่ความยากลำบากหรืออุปสรรคจะทำให้พวกเขายกต้องหรือปิดตนเอง ประสบการณ์เหล่านั้นกลับปลุกเร้าให้พวกเขาระบุสู่ความขัดแย้งและความยากลำบากให้เป็นโอกาสในการ

เพื่อธรรม ข้อจำกัดและอุปสรรคกล้ายเป็นโอกาสพิเศษสำหรับการเจมทุกสิ่งและทุกคนด้วยพระจิตขององค์พระผู้เป็นเจ้า ไม่มีสิ่งใดและไม่มีครุภัยใดกันจากสารแห่งการปลดปล่อย

เรามีประจำษพยานที่มีชีวิตซึ่วของเรื่องเหล่านี้ทั้งหมดในหนังสือกิจการอัครสาวก หนังสือที่บรรดาศิษย์ธรรมทูตมีไว้กล่าวเมื่อเสมอ เป็นหนังสือที่บอกเล่าถึงกลินหอมของพระวารสารว่าແ่กระจายไปอย่างไรเมื่อได้รับการเทคโนโลยีสอน ปลูกความเชื่อชนยินดีที่พระจิตเจ้าแต่เพียงพระองค์เดียวสามารถประทานให้ หนังสือกิจการอัครสาวกสอนให้เราอุดหนต่อความยากลำบากโดยยึดอย่างมั่นคงกับพระคริสตเจ้าเพื่อที่จะเติบโตใน “ความเชื่อมั่นว่าพระเจ้าทรงสามารถทำได้ในทุกสถานการณ์ แม้ในท่ามกลางความล้มเหลวที่ปรากฏ” และด้วยความมั่นใจว่า “ทุกคนที่มีอุบความไว้วางใจในพระเจ้าจะเกิดผลดี” (ความเชื่อชนยินดีแห่งพระวารสาร 279)

สิ่งเดียวกันนี้ถือเป็นความจริงสำหรับเรา ซึ่งไม่ใช่เรื่องง่ายในสมัยของเราสถานการณ์การแพร่ระบาดที่อยู่ต่อหน้าและมีความทุกข์ทรมาน การอยู่โดยเดียวความยากจน และความอยุติธรรมที่ผู้คนจำนวนมากประสบ เพิ่มมากขึ้น แสดงให้เห็นถึงความรู้สึกปลอดภัยที่ผิดพลาดของเรา และเผยแพร่ให้เห็นการแตกแยกและการแบ่งขั้วที่ค่อยๆ เติบโตตามกลางเรา ผู้อ่อนแอกและเปราะบางที่สุดจะรู้สึกมากขึ้น เราไม่ประสบการณ์กับความห้อแท้ สิ้นหวัง และเหนื่อยล้า และเราไม่ได้รับการยกเว้นจากการปฏิเสธที่เพิ่มมากขึ้นซึ่งดับความหวัง อย่างไรก็ตามในส่วนของเรา “เรามิได้ประกาศเรื่องตนเอง แต่ประกาศว่าพระคริสตเยซูทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า ส่วนเราเป็นเพียงผู้รับใช้ของท่านทั้งหลายเพราความรักต่อพระเยซูเจ้า” (2 คร 4.5) ด้วยเหตุนี้ในชุมชนและในครอบครัวของเรา เราจึงได้ยินเสียงอันทรงพลังแห่งชีวิตที่ดังก้องอยู่ในหัวใจของเรา และประกาศว่า “พระองค์มิได้ประทับอยู่ที่นี่ พระองค์ทรงกลับคืนพระชนมชีพแล้ว” (ลก 24.6) พระวารสารแห่งความหวังนี้ทำลายชะตากรรมทุกกรุปแบบ และผู้ที่ยอมให้ตนเองได้รับการสัมผัสจากพระวารสารนี้ จะได้รับอิสรภาพและความกล้าหาญที่จำเป็นในการลุกขึ้นและแสวงหาด้วยความคิดสร้างสรรค์ในทุกวิถีทางที่เป็นไปได้เพื่อแสดงถึงความเมตตา “ศิลศักดิ์สิทธิ์” แห่งความใกล้ชิดของพระเจ้าที่มิต่อเรา ความใกล้ชิดที่ไม่ทอດทึงเครื่องทาง

ในช่วงเวลาของการแพร่ระบาดนี้ เมื่อมีการประจัญให้สัมหน้ากาก แสดงความเจยเมย และไม่สนใจ ในชื่อของการรักษาจะห่างทางสังคมเพื่อสุขภาพที่ดี จึงมีความจำเป็นเร่งด่วนสำหรับพันธกิจแห่งความรักเมตตา ซึ่งสามารถทำให้การรักษาจะห่างที่จำเป็นนั้นเป็นโอกาสสำหรับการพบปะ ดูแล และให้กำลังใจ “เราจำเป็นต้องพูดถึงสิ่งที่ได้เห็นและได้ยินมา” (กจ 4.20) ประสบการณ์ความเมตตาที่เราได้รับ จึงกลายเป็นจุดอ้างอิงและแหล่งที่มาของความน่าเชื่อถือ ทำให้เราฟินคืนความปราณາที่มีร่วมกันในการสร้าง “ชุมชนที่ทุกคนร่วมเป็นเจ้าของ และมีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ซึ่งเราทุ่มเทเวลา ความพยายาม และทรัพย์สิน” (ทุกคนเป็นพี่น้องกัน 36) พระว่าจากขององค์พระผู้เป็นเจ้าในทุกวันช่วยเหลือและช่วยเราจากข้ออ้างที่ทำให้เราตกอยู่ในความไม่เชื่อในศาสนาอย่าง Lewinsky ที่สุด “ไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลง ทุกอย่างยังคงเหมือนเดิม” สำหรับผู้ที่สงสัยว่าทำไม่พากษาครรภ์ทั้งความปลดปล่อย ความสะอาดของสถาบัน และความสุข หากพากษาไม่เห็นผลลัพธ์ที่สำคัญ คำตอบของเราจะยังคงเหมือนเดิมเสมอ คือ “พระเยซูคริสตเจ้าทรงชนะบาปและความตาย และพระองค์ทรงสรรพาณุภาพ พระเยซูคริสตเจ้าทรงพระชนม์อยู่อย่างแท้จริง” (ความชื่นชมยินดีแห่งพระวรสาร 275) และต้องการให้เรา มีชีวิต มีความเป็นพี่น้อง สามารถยึดมั่นและแบ่งปันสารแห่งความหวังนี้ ในสถานการณ์ปัจจุบันของเรา มีความจำเป็นเร่งด่วนสำหรับบรรดาครรภ์แห่งความหวัง ผู้ที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเจ้มไว้ สามารถให้คำเตือนเชิงพยากรณ์ว่าไม่มีครรภ์พันได้ด้วยตนเอง

เช่นเดียวกับบรรดาอัครสาวกและคริสตชนกลุ่มแรก เราสามารถพูดด้วยความเชื่อมั่นอย่างสมบูรณ์เช่นกัน “เราจำเป็นต้องพูดถึงสิ่งที่เราได้เห็นและได้ยินมา” (กจ 4.20) ทุกสิ่งที่เราได้รับจากองค์พระผู้เป็นเจ้ามีวัตถุประสงค์เพื่อนำไปใช้ประโยชน์และแบ่งปันกับผู้อื่นอย่างให้เปล่า เช่นเดียวกับที่อัครสาวกได้เห็น ได้ฟัง และได้สัมผัสกับพลังแห่งการช่วยให้รอดพันของพระเยซูเจ้า (เทียบ 1 ยน 1.1-4) เรายังเช่นกันได้สัมผัสถึงพระกาลีที่ทนทุกข์และพระสิริรุ่งโรจน์ของพระคริสตเจ้าในทุกวัน ที่นั่นเราสามารถพบความกล้าหาญที่จะแบ่งปันความหวังกับทุกคนที่เราพบ เราขออย่างแน่นอนว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าสถิตอยู่เคียงข้างเรา ในฐานะ คริสตชนเราไม่สามารถเก็บองค์พระผู้เป็นเจ้าไว้เพื่อตนเอง พันธกิจในการประกาศข่าวดีของพระศาสนจักรพบการบรรลุผลอย่างชัดเจนในการเปลี่ยนแปลงโลกและในภาวะอาใจเสื่อมแลสิ่งสร้าง

การเชื่อเชิญเราแต่ละคน

หัวข้อวันแพร่ธรรมสากลในปีนี้ “เรามาเป็นต้องพูดถึงสิ่งที่เราได้เห็นและได้ยินมา” (กจ 4.20) เป็นการเรียกเราแต่ละคนให้ “รับผิดชอบ” และนำสิ่งที่เกิดผลในหัวใจของเรามาไปให้ผู้อื่น พันธกิจนี้ถือเป็นเอกลักษณ์ของพระศาสนาจักรเสมอ “พระศาสนาจักร มีอยู่เพื่อการประกาศพระวรสาร” (EN 14) เมื่อเราปลิกตัวออกไปและแบ่งแยกเป็นกลุ่มเล็กๆ ชีวิตแห่งความเชื่อของเรายังคงอ่อนแอง สรูญเสียพลังแห่งการประกาศ และความสามารถในการมองเห็นสิ่งอัศจรรย์และความกตัญญู โดยธรรมชาติแล้วชีวิตแห่งความเชื่อเรียกเราให้เปิดกว้างมากขึ้นเพื่ออ้าแขนรับทุกคน คริสตชนกลุ่มแรกไม่ยอมตกในการทดลองที่จะปิดตัวเองอยู่ในกลุ่มนั้นซึ่งสูง พวกเขารับการทดลองจากองค์พระผู้เป็นเจ้าและมอบชีวิตใหม่ให้ออกไปท่ามกลางนานาชาติและเป็นประจำจัชช์พยานในสิ่งที่พวกเขารับได้เห็นและได้ยินถึงข่าวดีว่าพระภานุจักรของพระเจ้าอยู่ในกล้าฯ พวกเขารับใช้ชีวิตแบบนั้นด้วยความใจกว้าง ความกตัญญู และจิตใจสูงส่งตามแบบอย่างของผู้ที่รู้ว่าผู้อื่นจะได้รับผลแห่งความพยายามและการเสียสละของตน ข้าพเจ้าชอบคิดว่า “แม้แต่คนที่อ่อนแอง มีข้อจำกัด และมีปัญหาสามารถเป็นธรรมทุตได้ในแบบของพวกเข้า เพราะความดีสามารถแบ่งปันได้เสมอ แม้ว่าความดีนั้นจะขึ้นอยู่กับข้อจำกัดมากมายก็ตาม” (พระคริสตเจ้าทรงพระชนม์ 239)

ในวันแพร่ธรรมสากลที่เราเฉลิมฉลองกันทุกปีในวันอาทิตย์สัก日子ก่อน สุดท้ายของเดือนตุลาคม เราจะลึกถึงพื้นอ่องชาหยาหยิ่งทุกคนด้วยความขอบคุณในการเป็นประจำจัชช์พยานด้วยชีวิตของพวกเข้า ซึ่งช่วยเราให้รื้อฟื้นคำสัญญาแห่งศีลล้างบาปในการเป็นศิษย์ด้วยความใจกว้างและชื่นชมยินดีแห่งพระวรสาร ขอให้เราลึกถึงเป็นพิเศษสำหรับทุกคนที่ออกเดินทางอย่างเด็ดเดี่ยว ละทิ้งบ้าน และครอบครัวไว้ข้างหลัง เพื่อนำพระวรสารไปยังทุกที่และไปยังประชาชนในทุกแห่งที่กระหายหาสารแห่งการช่วยให้รอดพ้น

เมื่อคำนึงถึงการเป็นประจำษพยานในการเป็นธรรมทูตของพวากษา เรายังได้รับ
แรงบันดาลใจให้กล้าหาญและウォนขอ “เจ้าของนาให้ส่งคนงานมาเก็บเกี่ยวข้าวของ
พระองค์เดิด” (ลก 10.2) เราทราบดีว่าการเรียกสู่การแพร่ธรรมไม่ใช่เรื่องในอดีต หรือ
จินตนาการที่หลงเหลือจากสมัยก่อน ในปัจจุบันนี้เช่นกัน พระเยซูเจ้าต้องการหัวใจ
ที่สามารถมีประสบการณ์กับกระแสงเรียงกันที่เป็นดั่งเรื่องราวของความรักที่แท้จริง ซึ่ง
เร่งเร้าพวากษาให้ออกไปยังพื้นที่ชายขอบของโลก ในฐานะผู้นำสารและผู้แทนแห่ง¹
ความเมตตากรุณา พระองค์ตรัสถึงการเรียกนี้กับทุกคน และในรูปแบบที่แตกต่างกัน
เราสามารถนิยถึงสิ่งรอบข้างที่อยู่รوبرดตัวเรา ในใจกลางเมืองของเรา หรือครอบครัว²
ของเราเอง ความรักที่เปิดกว้างอย่างหลากหลายมิมิติที่มิใช่ทางภูมิศาสตร์แต่เกี่ยวกับการ
ดำรงอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเวลาแห่งการแพร่ระบาดเหล่านี้ สิ่งสำคัญคือต้อง³
เติบโตขึ้นในความสามารถในการรับรู้และวันของเรานำการขยายขอบเขตของเรามา เพื่อเข้าถึง⁴
ผู้อื่นในทันทีที่เมื่อร่างกายจะอยู่ใกล้เรา แต่ไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของ “กลุ่มคนที่เรา⁵
ห่วงใย” (เทียบ ทุกคนเป็นพื่นของกัน 97) การแพร่ธรรมคือการเติมใจที่จะคิดเห็นเมื่อ⁶
พระคริสตเจ้า เชื่อเมื่อกับพระองค์ว่าผู้ที่อยู่รوبرดข้างเราก็เป็นพื่นของชายหญิงของ⁷
เราเช่นกัน ขอให้ความเห็นอกเห็นใจของพระองค์สัมผัสใจเรา และทำให้เราทุกคนเป็น⁸
ศิษย์ธรรมทูตที่แท้จริง

ขอพระแม่มารีย์ ศิษย์ธรรมทูตคนแรก โปรดเพิ่มพูนให้ผู้รับศิลลักษบ้าปลัด
ทุกคนมีความปราถนาที่จะเป็นเกลือและแสงสว่างในแต่ละวันของเรา (เทียบ มต 5.
13-14)

กรุงโรม มหาวิหารนักบุญยอห์น ลาเตัน

6 มกราคม 2021

สมภิราษฎร์
พระสันตะปาปา פרังซิส

มิสซาวันอาทิตย์แพร่ธรรมสากล

เพลงเริมพิธี

สดด 96:3-4

ขอพระเจ้าทรงสำแดงพระเมตตาและประทานพระเกี้ยว
ขอพระองค์โปรดให้พระพักตร์นิยมเสมอหนีอเวลา
แล้วเราจะรู้จักทางของพระองค์
นานาชาติจะได้รู้ว่าพระองค์ทรงช่วยให้รอดพ้น

บทภารนาของประธาน

ข้าแต่พระเจ้า

พระองค์ทรงส่งพระบุตรให้เป็นแสงสว่างแท้จริงส่องโลก
โปรดทรงหลังพระจิตเจ้าตลอดเวลาตามที่ทรงสัญญา
เพื่อพระองค์ท่านทรงหวั่นเมล็ดพันธุ์แห่งความจริงลงในจิตใจมนุษย์
และทรงปลูกจิตใจให้น้อมรับความเชื่อ
เพื่อมนุษย์ทุกคนที่ได้รับศิลลังบำปมีชีวิตใหม่แล้ว
จะได้หมายสมเข้ามาเป็นประชากรหนึ่งเดียวของพระองค์
ทั้งนี้ ขอพึงพระบารมีพระเยซูคริสตเจ้า
พระบุตรผู้ทรงจำเริญและครองราชย์
เป็นพระเจ้าหนึ่งเดียวกับพระองค์ และพระจิต ตลอดนิรันดร

บทอ่านจากหนังสือประกาศอิสยาห์

อสม 56:1, 6-7

องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสดังนี้ “จงรักษาความถูกต้องและปฏิบัติความชอบธรรม
เพราความรอดพ้นของเราเข้ามาใกล้แล้ว และความเที่ยงธรรมของเรากำลังจะถูก
เปิดเผย” บรรดาชนต่างชาติยืนมั่นต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า เพื่อรับใช้พระองค์และรัก
พระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าและเป็นผู้รับใช้ของพระองค์ ทุกคนที่รักษาวันสับปาได
มิได้ทำให้เป็นมลทินและยืนมั่นพันธุ์สัญญาของเราไว้ เราจะนำเข้าไปยังภูเขา
ศักดิ์สิทธิ์ของเรา จะทำให้เขามีความยินดีอย่างเต็มเปี่ยมในบ้านของเรา เพื่อกการ
อธิษฐานภารนา เครื่องເแกນบูชาและสักการบูชาของเขากจะเป็นที่โปรดปรานบนแท่น

บุชาของเรา เพราบ้านของเราจะได้ชื่อว่า “บ้านสำหรับประชากรทั้งหลายเพื่อการ
อนิชฐานภูนา”

(พระวจนะของพระเจ้า)

สร้อย ข้าแต่พระเจ้า ขอโปรดให้ชนชาติทั้งหลายสรรเสริญพระองค์
ขอให้ชนชาติทั้งหลายทราบถึงพระอานุภาพที่ทรงช่วยมนุษย์ให้รอดพ้น
(หรือเพลงที่ 45) พระราชาทั้งหลายจะกราบลงให้วัดพระองค์ บรรดาประชาชาติ
จะบ่นนิบดีพระองค์

เพลงสุดดี

สดด 67:1-2, 3-7

- ก. ขอพระเจ้าทรงสำแดงพระเมตตาและประทานพระพรแก่เรา
ขอพระองค์โปรดให้พระพักตร์ฉายแสงมาเนื้อเรา
แล้วแผ่นดินจะรู้จักทางของพระองค์
นานาชาติจะได้รู้ว่าพระองค์ทรงช่วยให้รอดพ้น
- ข. ข้าแต่พระเจ้า ขอให้ประชาชาติทั้งหลายสรรเสริญพระองค์
ขอให้ทุกชาติทุกภาษาสรรเสริญพระองค์
ชนชาติทั้งหลายจะเปริ่มปริ่มและให้ร้องด้วยความยินดี
เพราพระองค์ทรงปกครองประชาชาติด้วยความเที่ยงธรรม
และทรงนำชนชาติทั้งหลายบนแผ่นดิน
- ค. ข้าแต่พระเจ้า ขอให้ประชาชาติทั้งหลายสรรเสริญพระองค์
ขอให้ทุกชาติทุกภาษาสรรเสริญพระองค์
แผ่นดินผลิตพีชผล
พระเจ้าของเราทรงอวยพรเรา
ขอพระเจ้าทรงอวยพรเรา
ขอให้ทุกคนทั่วแผ่นดินยำเกรงพระองค์

บทอ่านจากหนังสือกิจการอัครสาวก

กจ 13:46-49

เปาโลและบารนาบัสตอบชาวมิวอย่างกล้าหาญว่า “จำเป็นที่เราจะต้องประกาศพระวิชาของพระเจ้าให้ท่านฟังก่อนผู้อื่น แต่เมื่อท่านปฏิเสธไม่ยอมรับ และไม่คิดว่าตนเหมาะสมจะรับชีวิตนิรันดร เราจึงหันไปหาคนต่างศาสนา เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้ามีพระบัญชาแก่เราดังนี้ว่า ‘เราแต่งตั้งท่านให้เป็นแสงสว่างส่องนานาชาติ เพื่อท่านจะได้นำความรอดพันปีจนสุดปลายแผ่นดิน’ ” เมื่อคนต่างศาสนาได้ยินดังนี้ ก็มีความยินดีและสรรเสริญพระวิชาของพระเจ้า และทุกคนที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้สำหรับชีวิตนิรันดร ก็มีความเชื่อ พระวิชาขององค์พระผู้เป็นเจ้า แฟ้มไปทั่วโลก

(พระวิชาของพระเจ้า)

อัลเลลูยา

มธ 28:19, 20

อัลเลลูยา อัลเลลูยา

ท่านทั้งหลายจะไปสั่งสอนนานาชาติ

เรอาอยู่กับท่านทุกวันตลอดไปตรากจนสิ้นพิภพ

อัลเลลูยา

บทอ่านจากพระวรสารตามคำบอกเล่าของนักบุญมัทธิว

มธ 28:16-20

เวลาหนึ่น บรรดาศิษย์ทั้งสิบเอ็ดคนได้ไปยังแคว้นกาลิลี ถึงภูเขาที่พระเยซูเจ้าทรงกำหนดไว้ เมื่อเขานำพระองค์ กิจการนั้นมีสิ่ง แต่บางคนยังสงสัยอยู่พระเยซูเจ้าเสด็จเข้ามาใกล้ ตรัสร่างแก่เขาทั้งหลายว่า “พระเจ้าทรงมอบอำนาจจากอาชญาลิขี ทั้งหมดในสวรรค์และบนแผ่นดินให้แก่เรา เพราะฉะนั้น ท่านทั้งหลายจะไปสั่งสอนนานาชาติให้มาเป็นศิษย์ของเรา ทำพิธีล้างบาปให้เขาเดชะพระนามพระบิดา พระบุตรและพระจิต จงสอนเขาให้ปฏิบัติตามคำสั่งทุกข้อที่เราได้ให้แก่ท่าน แล้วจะรู้ได้ว่าเรอาอยู่กับท่านทุกวันตลอดไปตรากจนสิ้นพิภพ”

(พระวิชาของพระเจ้า)

บทกวานาของมวลชน

ประธาน

พื่องที่รัก ความช่วยเหลือของเราจากพระเจ้า เราทราบดีว่าจำเป็นต้อง อธิษฐานภาวนาอยู่เสมอโดยไม่หยุดหย่อน ดังนั้นเราจึงนำคำอธิษฐานภาวนา ของเรามาสู่พระองค์ เพื่อความเชื่อของเราจะได้เข้มแข็งขึ้น

ผู้นำ

- 1) เพื่อสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส พระสังฆราช พระสงฆ์ และผู้ประกาศ ข่าวดี ขอพระองค์โปรดทรงเสริมพลังของพວกท่านด้วยความเชื่อและความ กล้าหาญ เพื่อแสดงให้โลกเห็นถึงหัวใจการเป็นธรรมทุกของพວกท่าน

(ให้เรางawan)

- 2) เพื่อบรรดาผู้นำประเทศ สถาบัน องค์กร ชุมชน และครอบครัว ขอให้พวงเข้า ปกคลองผู้อยู่ในความดูแลของพวงเข้าด้วยความรัก มีคุณธรรม เยี่ยวยารักษา ความแตกแยก และส่งเสริมสันติภาพให้เกิดขึ้นในทุกแห่ง

(ให้เรางawan)

- 3) เพื่อบรรดาธรรมทูต ทั้งที่ยังมีชีวิตอยู่และที่ได้จากไปแล้ว พວกท่านได้ รับใช้พระเจ้าและเพื่อนพี่น้อง เป็นประจำซึ่งพยานยืนยันถึงพระวิชาพระเจ้า ความรัก ความเมตตา และการได้กู้ของพระองค์

(ให้เรางawan)

- 4) เพื่อผู้ยากจน คนเง็บป่วย ผู้ถูกทอดทิ้ง ผู้อพยพ และแรงงานต่างดิน เพื่อ ข่าวดีที่พวงเข้าได้รับคือความรักที่มาถึงพวงเข้าด้วยท่าทีของความเอื้อ อาทร การแบ่งปัน ความห่วงใย การต้อนรับ และความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน อย่างแท้จริง

(ให้เรางawan)

- 5) เพื่อคริสตชนทุกคน โดยเฉพาะเด็กและเยาวชน จะได้ทราบหนักถึงหน้าที่ในการประกาศข่าวดีของพระคริสตเจ้าแก่ทุกคน เป็นประจำซึ่งพยานถึงสิ่งที่ พวงเข้าได้เห็นและได้ยินมา

(ให้เรางawan)

- 6) เพื่อผู้ที่เชิญกับความทุกข์ยากในการแพร่ระบาดของไวรัส โควิด 19 ทั้งผู้เจ็บป่วยและผู้มีส่วนในการช่วยเหลือรักษาพากษา ผู้อุทิศตนเพื่อยับยั้งการระบาดของโรครายนี้ และผู้ที่ได้จากโลงนี้ไป ทุกครอบครัวและทั่วโลก^๔
(ให้ทราบ)

ประชาน

ข้าแต่พระบิดาผู้ทรงพระทัยดี โปรดทรงสดับฟังคำหวานของประชากรของพระองค์ เพื่อข้าพเจ้าทั้งหลายจะได้รับใช้พระองค์อย่างศักดิ์สิทธิ์ ทั้งนี้ขอพึงพระบารมีพระคริสตเจ้า พระเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย

บทหวานาเตรียมเครื่องบูชา

ข้าแต่พระเจ้า

โปรดทดสอบพระเนตรพระคริสตเจ้า

ผู้ทรงมอบองค์เพื่อไม่るものชนชัยให้รอดพ้น

ขอพระองค์ท่านบันดาลให้พระนามของพระองค์เป็นที่สรรเสริญ
ในชนทุกชาติจากตะวันออกจดตะวันตก

และมีการถวายสักการบูชาเดียวกัน

เดิ่งเดชานุภาพทั่วไปทุกแห่งหน

ทั้งนี้ ขอพึงพระบารมีพระคริสตเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย

บทหวานาหลังรับศีล

โปรดเกิด พระเจ้าข้า

โปรดให้ข้าพเจ้าทั้งหลายที่ร่วมใต้กับพระองค์ได้รับความศักดิ์สิทธิ์

โปรดให้ชนทุกชาติได้รับความรอดพ้น

ที่พระบุตรเพียงพระองค์เดียวบนไม้กางเขนทรงนำมาให้

โดยผ่านทางศีลศักดิ์สิทธิ์ของพระศาสนจักรด้วยเดิ

ทั้งนี้ ขอพึงพระบารมีพระคริสตเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย

ไตร์ตรองสาส์นวันแพร่ธรรมสาгал

วันอาทิตย์ที่ 24 ตุลาคม 2021

“เราจำเป็นต้องพูดถึงสิ่งที่ได้เห็นและได้ยินมา” (กจ 4.20)

สาส์นของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส ในโอกาสวันแพร่ธรรมสาгал ปี 2021 เป็นพระว่าจารที่มาจากการอัครสาวก “เราจำเป็นต้องพูดถึงสิ่งที่ได้เห็นและได้ยินมา” (กจ 4.20) ให้เราไตร์ตรองสาส์นของสมเด็จพระสันตะปาปานพระว่าจารตอนนี้ ว่าพระเจ้าทรงประทานให้เราแต่ละคนทำอย่างไรในกระแสเรียกการเป็นธรรมทุกๆ ของเราแต่ละคนอันเนื่องมาจากศีลล้างบาปของเรา

- “เมื่อเราได้มีประสบการณ์กับพลังแห่งความรักของพระเจ้า และรับรู้ถึงความเป็นบิดาในชีวิตส่วนตัวและในชุมชนของเรา เราจึงอดไม่ได้ที่จะประกาศและแบ่งปันสิ่งที่เราได้เห็นและได้ยิน”

- “ทุกสิ่งที่เกี่ยวกับพระคริสตเจ้าเตือนเราว่าพระองค์รู้จักโลกของเราเป็นอย่างดี และโลกจำเป็นต้องได้รับการไถ่กู้ และเรียกเราให้มีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในพันธกิจนี้ “จะไปตามทางแยกพญ์ไดก์ตาม จงเชิญมาในงานวิวาห์เถิด”(มธ 22.9) ไม่มีครอสก กีดกัน ไม่มีครต้องรู้สึกถูกห่างเหินหรือถูกลบออกจากความรักที่เมตตาฯ”

- “ประสบการณ์นี้เป็นหนึ่งในการรับรู้ที่ยิ่งใหญ่ถึงการประทับอยู่ขององค์พระผู้เป็นเจ้าในหัวใจของเรา ผลักดันเราสู่การแพร่ธรรม โดยไม่คำนึงถึงการเสียสละ และความเข้าใจผิดที่อาจเกิดขึ้น” (เทียบ ยรม 20.7-9)

- สมเด็จพระสันตะปาปางเน้นว่า ชีวิตอาจเป็นเรื่องยาก พระองค์ทรงกล่าวว่า หันสีหันฟ้า สอนให้เราอดทนต่อความยากลำบากโดยยึดมั่นอย่างมั่นคงกับพระคริสตเจ้า”

- “สถานการณ์การแพร่รำบادที่อยู่ต่อหน้าและขยายความเจ็บปวด การอยู่ ได้ดีเยี่ยมความยากจน และความอยุติธรรมที่ผู้คนจำนวนมากประสบ แสดงให้เห็นถึงความรู้สึกปลดภัยที่ผิดพลาดของเรา และเผยแพร่ให้เห็นการแตกแยกและการแบ่งขั้วที่ค่อนข้าง เติบโตท่ามกลางเรา”

- “ผู้อ่อนแอกและเปราะบางที่สุดจะรู้สึกมากขึ้น เรา มีประสบการณ์กับความท้อแท้ สิ้นหวัง และเหนื่อยล้า และเราไม่ได้รับการยกเว้นจากการปฏิเสธที่เพิ่มมากขึ้นซึ่งดับความหวัง”

- “พระองค์มีได้ประทับอยู่ที่นี่ พระองค์ทรงกลับคืนพระชนมชีพแล้ว” (ลก 24.6) สารแห่งความหวังนี้ทำลายซัมภาระทุกรูปแบบ และผู้ที่ยอมให้ตนเองได้รับการสัมผัสจากสารนี้
- “สารแห่งความหวังนี้ทำลายซัมภาระทุกรูปแบบ และผู้ที่ยอมให้ตนเองได้รับการสัมผัสจากสารนี้ จะได้รับอิสรภาพและความกล้าหาญที่จำเป็นในการลุกขึ้นและแสดงหาด้วยความคิดสร้างสรรค์ในทุกวิถีทางที่เป็นไปได้เพื่อแสดงถึงความเมตตา “ศิลศักดิ์สิทธิ์” แห่งความใกล้ชิดของพระเจ้าที่มีต่อเรา ความใกล้ชิดที่ไม่ทอດทึงใครไว้ในทาง”
- ในสภากาражณ์ปัจจุบันของเรานี้ “มีความจำเป็นเร่งด่วนสำหรับบรรดาคริสต์ทุกแห่งความหวัง ผู้ที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเจ้มไว้ สามารถให้คำเตือนเชิงพยากรณ์ว่า ไม่มีครอสพันได้ด้วยตนเอง”
- “เราจำเป็นต้องพูดถึงสิ่งที่เราได้เห็นและได้ยินมา” (กจ 4.20) ทุกสิ่งที่เราได้รับจากองค์พระผู้เป็นเจ้ามีวัตถุประสงค์เพื่อนำไปใช้ประโยชน์และแบ่งปันกับผู้อื่นอย่างให้เปล่า”
- “ในช่วงเวลาแห่งการแพร่ระบาดเหล่านี้ สิ่งสำคัญคือต้องเติบโตขึ้นในความสามารถในแต่ละวันของเรานี้ในการขยายขอบเขตของเรา เพื่อเข้าถึงผู้อื่นในทันทีที่แม้ว่าร่างกายจะอยู่ใกล้เรา แต่ไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของ “กลุ่มคนที่เราห่วงใย” (เทียบ ทุกคนเป็นพี่น้องกัน 97)
- “ในฐานะคริสตชน เราไม่สามารถเก็บองค์พระผู้เป็นเจ้าไว้เพื่อตนเอง พันธกิจในการประกาศข่าวดีของพระศาสนจักรพบการบรรลุผลอย่างชัดเจนในการเปลี่ยนแปลงโลก และในการเอาใจใส่ดูแลสิ่งสร้าง”
- “ขอให้ความเห็นอกเห็นใจของพระองค์สัมผัสใจเรา และทำให้เราทุกคนเป็นศิษย์คริสต์ที่แท้จริง ขอพระแม่มารีย์ ศิษย์คริสต์ทุกคนแรก โปรดเพิ่มพูนให้ผู้รับศิลฉัลงบ้าปเลัวทุกคน มีความปรารถนาที่จะเป็นเกลือและแสงสว่างในแต่ละวันของเรานะ” (เทียบ มธ 5.13-14)
- “การแพร่ร่วมคือการเติมใจที่จะคิดเห็นใจของพระองค์สัมผัสใจเรา เชื่อกับพระองค์ว่า ผู้ที่อยู่รับข้างเราเป็นพี่น้องช้ายหญิงของเรา”

ขอพระแม่มารีย์มารดาของบรรดาคริสต์ทุกคนและนักบุญยอแซฟ ภัสดาผู้บริสุทธิ์ ยิ่งของพระนาง ได้เสนอวิกวันเพื่อเราทุกคน

บทหวานาเพื่อการแพร่ธรรม

ข้าแต่พระบิดาเจ้า พระองค์ทรงส่งพระเยซูคริสตเจ้า

พระบุตรแต่องค์เดียวของพระองค์มายังโลก เพื่อช่วยโลกให้มีสันติสุข
โปรดช่วยลูกให้เดินอยู่ในหนทางแห่งชีวิต ที่นำสู่สันติสุขแท้จริง
โปรดเปลี่ยนแปลงชีวิตของลูกให้มีความหวัง

ในการกลับคืนพระชนมชีพของพระเยซูเจ้า

มีความกล้าหาญและความกระตือรือร้นในการแพร่ธรรม

ดังเช่นบรรดาอัครสาวกในวันพระจิตเจ้าเสด็จลงมา

ให้เจริญชีวิตตามพันธกิจของพระศาสนจักรในโลกปัจจุบัน

โปรดเปิดใจของลูกและพื่น้องชายหญิงในประเทศไทย

ให้รับข่าวดีและเสริมสร้างความสมานฉันท์

ขอพระแม่มารีย์ดูงดราแห่งการแพร่ธรรม

โปรดช่วยลูกให้เป็นเครื่องมือของพระองค์

ในการนำข่าวดีสู่พื่น้องชาวไทยด้วยเทอนุ อาเมน

หมายเหตุ

วันแพร่ธรรมสถากล กำหนดให้เฉลิมฉลองในวันอาทิตย์รองสุดท้ายเดือนตุลาคมของทุกปี
 darüber reimโดยพระสันตะปาปาปีโธที่ 11 ในปี 1926